

D E
BROSSA

Música: **Eduard Iniesta**

Poemes: **Joan Brossa i Miquel DescLOT**

Dramatúrgia: **Marta Gil**

Direcció musical: **Elisenda Carrasco, Oriol Castanyer**

i **Montserrat Meneses**

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Música: **Eduard Iniesta**
Poemes: **Joan Brossa i Miquel Desclot**
Dramatúrgia: **Marta Gil**

BLANCA: 14 anys, una noia amb mirada poètica.

BRUNA: 14 anys, una noia sense mirada poètica.

BIBLIOTEC **A**

(Dues noies entren d'amagat als arxius històrics d'una gran biblioteca nacional. En la foscor endevinen llibres i alguns objectes estranys que reposes, curiosos, sobre els prestatges. Les dues noies avancen a poc a poc, guiades per dues llanternes que duen a les mans.)

NENS Sch!! Sch!! Sch!! Tatinamuh!!
Tatinamuh!

BLANCA *(Cantant i buscant algun llibre amb la llanterna.)* He sentit dir que el poeta Brossa va inventar una paraula màgica...

BRUNA Ens hauran vist a l'entrar?

BLANCA Estaven massa ocupats amb els mòbils...

BRUNA És veritat. I quina paraula?

BLANCA *(Cantant)* Una paraula nova, que la sap poca gent... Una paraula nova, inventada per ell i que hauriem de saber...

BRUNA Per fer què?

BLANCA Per poder entrar en el seu món i entendre el que diu... *(Enfocant-se les cares amb la llanterna s'espanten. Després enfoquen l'espai.)*

BLANCA Uala! Que grans, aquests arxius...!

BRUNA I toooooot això ens hem de llegir per conèixer l'obra de Joan Brossa????

BLANCA *(Cantant)* La seva obra és gegant! No parava mai d'escriure, creava objectes, obres de teatre, pel·lícules, era un geni...!

Per a ell la poesia no eren només versos

BRUNA *(Vol marxar.)* Jo passo!

BLANCA *(Agafant un llibre ple de pols i bufant per treure-l'hi.)* Mira què va dir Brossa en una entrevista!

(Llegint.) «Jo a l'escola vaig acabar odiant la literatura...»

BRUNA Aquest és un dels meus!

BLANCA *(Segueix llegint.)* «Intuïa que hi havia una altra cosa, però el nivell la meua grisa família no hi ajudava...

Ho vaig haver de descobrir sol...»

BRUNA Una família grisa?

Com la meua pell!

BLANCA *(Cantant es treu un mirallet de la butxaca i es mira.)*

Necessitem poesia i bogeria o ens tornarem més grises!

BRUNA Quina por tornar-me boja!
No ho suportaria!

L'ABECEDARI

Unes ulleres per a llegir pensabrossaments

(La BLANCA tanca el llibre i segueix remenant. De sobte troba unes ulleres vermelles molt grosses en forma de B horitzontal.)

BLANCA Ah! Unes ulleres per a llegir pensaments! Pensabrossaments!!

BRUNA Això és molt difícil de dir... Pensa què? Pensa brrrr...

BLANCA No! Pensa Brossa Ment. Un pensament al pur estil de Brossa.

BRUNA Ah!!

BLANCA *(Es posa les ulleres.)* Uau!!!! El cap em dona voltes! És una sensació estranyíssima! Espera, espera, m'arriba un pensabrossament!!!!...

BRUNA Quin?

NENS *(Xiuxiuejant.)* Què és... la poesia??!

BLANCA Què és ... la poesia?

BRUNA Què és la poesia!?

BLANCA Sí! Què és la poesia!

BRUNA Un rollo patatero!

A ningú no li agrada la poesia!

BLANCA *(Agafa un llibre de Brossa que es troba en un lloc concret i el fulleja.)*

«La poesia és com l'electricitat, que és a tot arreu», ho diu Joan Brossa.

BRUNA *(S'apropa a la Blanca, la toca i s'electrocuten juntes.)* Sí, home!

(Li roba el llibre i llegeix.) «Com l'electricitat, a tot arreu.»... Quina ximpleria!

(Amb les ulleres posades, la BLANCA fa una A amb els dits de les dues mans.)

BLANCA *(Cantant)* "L'A és l'alfa, la porta de l'alfabet, l'entrada a la literatura, el principi de l'expressió literària. Si agafes una A i la gires a l'inrevés, hi veus un cap de bou!"

(Gira els dits a l'inrevés.) "Els bous porten la mitja lluna clavada a les banyes. "

COR MUUUUU

(Amb els palmells tocant-se, la **BLANCA** i la **BRUNA** obren les dues mans com entrant en un espai físic nou.)

BLANCA

«Entrada»

NENS (Cantant)

«ABCDEFGHIJ
KLMNOPQR
STUVWXYZ»

«ABCDEFGHIJ
KLMNOPQR
STUVWXYZ»

ABDFG I KLM
NOPQR STUWX
YZ ABDFG

BRUNA

Un moment!
D'aquest poema
han fugit tres lletres!

BLANCA La C. La H.

I també la E
Era tan sentida l'elegia, que van marxar
les lletres!!!

BRUNA (Cantant) Van marxar les lletres
del Che, i se'n van anar al cel!

BLANCA Això ha sonat molt poètic!

BRUNA I saps què passa quan et mors
després d'haver fet coses importants a la terra?
Et comencen a fer elegies, lloances, himnes,
poemes, cançons, pel·lis, tatuatges...

BLANCA Saps a qui li faria jo una elegia?

BRUNA (Mentre agafa la **BLANCA** i balla
un tango amb ella.) A Piazzola?

BLANCA No!

BRUNA A Messi? Al Iniesta?

BLANCA No, dona, No!

BLANCA (Cantant) A la lletra A! Li faria una
elegia a la lletra A!

NENS + BLANCA AAAAA AAAAAA

BRUNA Aaaaah!

«Sortida»

NENS (Cantant)

AB D F
G IJ KL
MNOPQR
STUVWX
YZ

Elegia al Che.

Elegia al Che.

Elegia al Che.

GUANTS BLANCS

Mirada poètica

BLANCA *(Ha trobat un llibre, l'obre i llegeix.)* «Cal canviar d'òptica i no pas de temàtica»,
diu Joan Brossa.

BRUNA I què vol dir «canviar d'òptica»?

BLANCA Et mires les coses d'una manera diferent, determinada i patapam!

Allò que mires esdevé poesia!

BRUNA Poesia patapam!

BLANCA A de patapam!

(Se sent un soroll... com si algú obrís una porta.)

BRUNA Un moment, he sentit un soroll!

BLANCA Amaguem-nos! Si ens descobreixen ens fan fora!!!

BRUNA Ens quedarem tancades fins dilluns!

BLANCA Quin dia som avui? No podem sortir!

Ens trobaran a faltar.

BRUNA Els pares patiran!

BLANCA Ens expulsaran!

BRUNA I què menjarem?

BLANCA *(Cantant)* Poesia!!

BRUNA Ningú menja de la poesia!

BLANCA Va, dona! Va! sempre amb aquestes frases fetes!

Necessites electrocutar-te!

BRUNA *(S'ha trobat uns guants dins el piano. Els agafa i se'ls posa d'amagat.*

Vol saber si també tenen propietats màgiques com les ulleres de la Blanca.)

NENS Deu, nou, vuit, set, sis.

Un, dos, tres, quatre, cinc.

Cinc i sis: onze dits.

Cinc i sis: onze dits.

BRUNA (*Cantant*) Els dits quart i cinquè han d'abaixar-se, el dors de la mà restarà inclinat i aixecats els dits segon i tercer, ja només falta que mogueu els dits.
Tot això amb els guants posats.

NENS Uni, dori, teri, cateri,
mata la beri beri birom.
Compta'ls bé, que dotze són!
Deu, nou, vuit, set, sis.
Un, dos, tres, quatre, cinc.

CARNIVAL

Policies

(Després de la cançó, segueixen jugant a tot al que associen amb els guants blancs.)

BRUNA Policia! Mans enlaire!
Queden detingudes per vulneració
d'un espai poètic!

BLANCA Nosaltres no hem sigut! Les ulleres!
Han sigut elles! Ens fan cometre actes poètics
involuntaris! No hi podem fer res, nosaltres!

BRUNA Les ulleres dels pensabrossaments!
És el pitjor delictes!! Les tancaran a la presó!

BLANCA No! A la presó, no! A l'hospital
psiquiàtric! Iuhuuu!

BRUNA Tu creus?

BLANCA No, dona, no... *(Remena un nou llibre,
es troba un antifaç.)* I aquests llibres plens de

pols? Què amaguen aquí dintre? Un antifaç?

BRUNA *(Encara jugant a policies.)*

No se'l posi, és perillós!

BLANCA Que no me'l posi?

BRUNA Se'n penedirà tota la vida!

BLANCA *(Agafa l'antifaç, se'l posa i veu a tothom disfressat.)*

Maniquí,
duu el barret sobre els ulls,
un abric discordat amb coll de pells
i una cadena amb una *châtelaine*
penjant entre les butxaques de l'armilla.
Té el color de Saturn i el gust de les carbasses.

(LA BLANCA es comença a transformar en ocell. Tot el seu cos, les espatlles i el cap es sacsegen com si unes ales li sortissin de l'esquena. S'ha convertit en un ocell però en comptes de piular, miola... Miola i es converteix en un gat i es dirigeix cap a la BRUNA però en comptes de miolar, lladra com un gos... De sobte, la BRUNA se sent estranya... Però comença a seguir-li el joc, i es converteix en moviment compassat de cames amb determinació, com ho fan els cavalls de doma, però en comptes de renillar, bramula!)

NENS (Cantant)

Em compraré una màscara de bruixa vella per pegar a tort i a dret amb la paella.

Et compraràs una màscara de camaleó i així podràs mudar de pell i fer el bacó.

Es comprarà una màscara de mariscal, i el marisc trobarà que hi falta sal.

CARNAAAVAAAAAAL !!!! AVUI TOT ÉS IGUAL!!

Es compraran dues màscares de caçador, i amb unes escopetes duran la por.

Quan ens traurem la màscara tothom s'adonarà que la disfressa és màgia que mai no enganyarà. I és que és el Carnaval el temps del disbarat que invita a descobrir la veritable falsedat.

CARNAAAVAAAAAAL !!!! AVUI TOT ÉS IGUAL!!

NENS (*Cantant*) L'ocell miola.

El gat esbiega.

La cabra renilla.

El cavall bramula.

La vaca bela.

El xai lladra.

El gos gruny.

El porc udola.

BRUNA Però per què aquests pobres animals tenen un parlar que no els pertoca? Per què? (*Preguntant als NENS.*) Per què?

BLANCA Perquè semblin altres animals!!

BRUNA El gat no esbiega!

BLANCA Ni la cabra renilla!

BRUNA Ni el cavall bramula!

BLANCA Ni la vaca bela!

BRUNA Ei, espera! el xai sí que lladra!

BLANCA Que el xai lladra?

BRUNA El xai lladra! Jo n'he sentit uns quants al zoo de Barcelona!

BLANCA I el porc udola, oi?

BRUNA No! El porc NO udola mai! No ha udolat mai de la vida, nena!

Però perquè canviar el parlar dels animals?

BLANCA Què fem per carnaval?

BRUNA A què ve aquest pregunta?

BLANCA Quin és el títol del poema?

BRUNA, BLANCA i COR DE NENS

NENS (*Cantant*) CARNAAA/VAAAAAAL !!!! AVUI TOT ÉS IGUAL!!

El llop brama.

El ruc bruela.

El toro piula.

El pollet rauca.

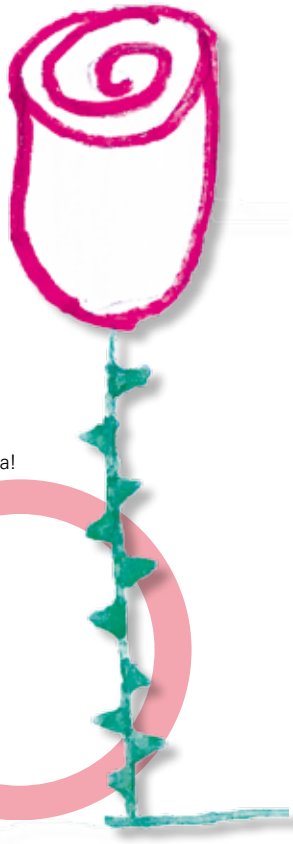
La granota parrupa.

El colom mugeix.

El bou cloqueja.

L'oca enraona.

L'home escataina.

La gallina refila...
Si la igualtat comporta identitat...
Només som un de sol. Només som un de sol.

SONET

No volem perruques

BLANCA (Agafa un nou llibre i llegeix.)

Mira què diu aquí Joan Brossa: «En poesia vaig començar treballant molt el llenguatge; més endavant vaig notar el gruix de la perruca i aleshores, del que es tractava, era de treure aquesta perruca i ensenyar el poema.»

BRUNA No sabia que els poemes portessin perruca!

BLANCA És en sentit metafòric...!

BRUNA Hola! Bon dia! Soc un poema i porto perruca!
(Riu.)

BLANCA Hola! Bon dia!
M'agrada molt la seva perruca, però porto un bastó!
Vol ser la meva dona?

BRUNA No! Si us plau!
Que soc un poema amb dents postisses!

BLANCA No s'amòini! Jo tinc dos ulls de vidre! Soc un poema de vidre!

BLANCA (Cantant)

A mitjanit van simular una tempesta d'estiu amb un ventilador, un joc de focus, un timbal i l'aigua que queia del sostre.
La vida acadèmica és representació.
La vida veritable és la Vida.

(Corren totes dues com boges per l'espai.
Segueixen interpretant animals. La BRUNA veu un llibre que li crida l'atenció i s'atura.)

BRUNA Espera! Potser aquest llibre conté aquella paraula màgica de Brossa!

BLANCA Llegeix! Ràpid!

Que tenim poc temps!

BRUNA «Simplificar per obtenir una intensitat més gran», diu Joan Brossa. «Simplificar?»

(Segueixen llegint. Han trobat un poema «simplificat», un sonet en essència.)

NENS JOU

CUC

POU

DUC

FOU

SUC

SOU

TRUC

DO FIU JO

RIU TRO VIU

JOU

CUC

BRUNA És clar! Ara ho veig!
És la màxima simplificació d'un sonet!
Amb monosíl·labs!

BLANCA Un poema telegràfic!
Ideal pel WhatsApp!! Monosíl·labs rimats!

BLANCA T'estàs tornant poètica! (*Cantant*)
Fou Suc Sou Truc!

BRUNA Estàs completament sonada! (*Cantant*) Fiu! Jo!

BLANCA Tu també!! (*Cantant*) Riu Tro Viu!

BRUNA No insisteixis! (*Cantant*) Jou Cuc Pou Duc!

BLANCA Pots parar, si us plau? (*Cantant*) Fou! Do! Fiu! Jo!

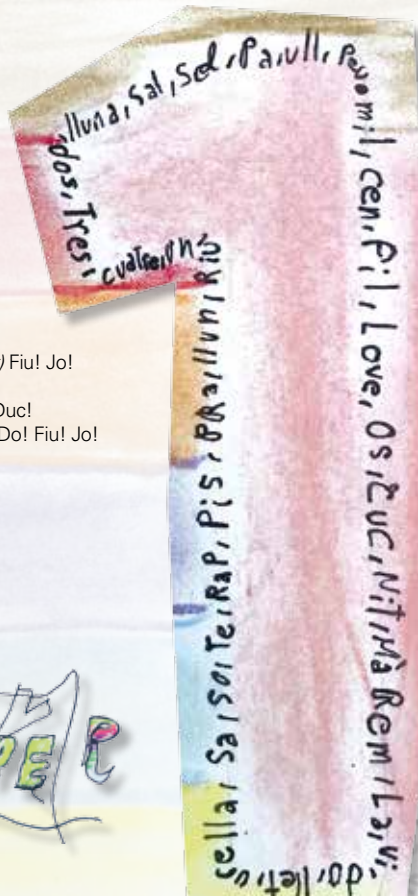
BRUNA Jo?

BLANCA Ja!

BRUNA i BLANCA, ahora Tro Viu!

BRUNA Jo ja en tinc prou!

SONET
DE PAPER

EL JARDÍ DE LA REINA

Metàfores

CÀNON

Entreacte

(La BRUNA i la BLANCA comencen a córrer de dreta a esquerra de l'escenari, jugant a tocar i parar.)

BLANCA Corre! Que t'agafo!

BRUNA No m'agafaràs!

BLANCA Ara veuràs com sí!

BRUNA No podràs!

NENS ENTREACTE

Els mots corren a canviar-se de vestit. Baixen els telons, i les bambolines venen de nou damunt els bastidors.

Els subjectes, els verbs i els adverbis, ja vestits d'altra manera, tornen a escena. Resta un grup d'adjectius mirant pel forat del teló.

“El poema següent ara començarà.”

BRUNA *(Llegint el llibre.)* Tanta mania tenia als adjectius? Com és que no els trobava tan necessaris? *(Llegint el llibre.)* «Si les paraules són les coses, també pots servir-te de les coses, per fer metàfores.» *(La BLANCA li agafa el llibre de tal manera que el fa volar com un ocell...)* Què vol dir fer metàfores?

Què diu el diccionari? *(Agafa un diccionari i llegeix.)* Metàfora, és una translació, un desplaçament... Em pensava que era una paraula que en substituïa una altra... Substituir i desplaçar aquí vol dir el mateix, oi? En comptes de dir: «la comunicació entre els pobles», hauria de dir... mmmm: «el pont entre els pobles»...

BLANCA *(Agafa el barret de copa i en treu un paper.)* Has dit pont? Pont.

Aquest és el camí que serveix per a passar del poema anterior al següent.

(La BRUNA que l'ha escoltada, es col·loca de quatre grapes. La BLANCA passa per sobre de la BRUNA repetint el poema.)

Pont. Aquest és el camí que serveix per a passar del poema anterior al següent.

BRUNA Què fas ara?

BLANCA Xiulo! A Brossa li encantava xiular!

BRUNA *(Xiula.)* A mi també m'encanta xiular!

M'hi podria estar hores, dies sencers...

BLANCA *(Segueix xiulant i comença a imitar el xiulet del rossinyol.)*

BRUNA *(Contesta com si fos un altre rossinyol i després afegeix.)* Passi! Passi! Sr. Rossinyol!

Ja pot entrar!! Benvingut al jardí de la reina!

BLANCA *(Cantant)* Aquest és el jardí de la reina. Aquesta és la clau del jardí de la reina.

Aquesta és la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

BRUNA Aquest és el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

Aquests són els ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

NENS Aquestes són les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

Aquest és el cabell que han pentinat les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

Aquesta és la font que ha mullat el cabell que han pentinat les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

BLANCA + BRUNA + NENS Aquest és el caminal que voreja la font que ha mullat el cabell que han pentinat les mans que han fet ombra als ulls que brillen com el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau del jardí de la reina.

TRUC DE PEIXOS

(Mentre segueixen xiulant la melodia del jardí de la reina, la BLANCA i la BRUNA, comencen una sessió de transformisme. La BLANCA es treu la roba que porta i se la torna a posar però del revés. La roba té un altre color i un altre dibuix. Cada cop que fa un moviment l'acompanya d'un xiulet, com si es tractés d'un número de clown. La BRUNA fa el mateix i totes dues amb la roba del revés semblen uns altres personatges. La BRUNA agafa un barret de copa i en treu un peix de fusta. Tambors redoblant.)

BRUNA I ara, faré un truc de màgia! Senyores i senyors!: Un número especial, no amb el peix que ha mossegat la cinta que sosté la clau de la reina! No! Un número amb els meus peixos de fusta!: Atenció!

BRUNA *(Fa un truc de màgia amb el barret, mentre l'explica.)*

Em sé fer uns peixos de fusta panxarruts, no gaire grans; Els empeno de llimalla tocada amb la pedra imant I els acolorixo a l'oli perquè siguin fulgurants. Ensenyo els peixos i explico que veurem com nedaran.

BLANCA i BRUNA

tots dos sols dins una bota;
I, un cop a l'aigua posats,
demano un bocí de coca
i els dono amb una mà.
Però, sens que ningú ho vegi,
hi barrejo pedra imant
i així sembla, pels qui miren,
que els peixos venen nedant.

Damunt l'aigua i sota els núvols
si hi ha coses per contar!
Milers de llums brillarien
si la bota fos el mar
i els espectadors que miren
fos tota la humanitat,
i els peixos que m'engipono
fossin uns peixos navals
que llisquessin per les ones
com ocells a l'aire blau.

BLANCA *(Amb sorna.)* Jo no dic res,
eh?... però... estàs començant
a embogir... Hauries de vigilar.

BRUNA Qui fa com els altres,
no és boig ni savi!

BLANCA "Les grans obres del món
sempre han estat fetes pels bojos!"

BRUNA

Em sé fer uns peixos de fusta
panxarruts, no gaire grans;
Els empeno de llimalla
tocada amb la pedra imant
I els acolorixo a l'oli
perquè siguin fulgurants.
Ensenyo els peixos i explico
que veurem com nedaran

BRUNA i BLANCA

tots dos sols dins una bóta;
I, un cop a l'aigua posats,
demano un bocí de coca
i els dono amb una mà.
Però, sens que ningú ho vegi,
hi barrejo pedra imant
i així sembla, pels qui miren,
que els peixos vénen nedant.
Damunt l'aigua i sota els núvols
si hi ha coses per contar!
Milers de llums brillarien
si la bóta fos el mar
i els espectadors que miren
fos tota la humanitat,
i els peixos que m'engipono
fossin uns peixos navals
que llisquessin per les ones
com ocells a l'aire blau.

ECO, **E**CO!

BRUNA És estrany! Tinc el cap ple d'imatges i sons! Sensacions aquàtiques i estel-lars...

BLANCA M'encanta que et deixis anar!

BRUNA És com si el nostre món fos un altre...

BLANCA *(Col·locant-se les ulleres de nou.)* Eco.

NENS Eco, eco, eco, eco...

BRUNA *(Llegint un altre llibre, que tanca de sobte.)*

Explica'm, tu, què és el sol?

BLANCA El sol.

NENS El sol, el sol, el sol...

BRUNA Explica'm què és la lluna.

BLANCA La lluna.

NENS La lluna, la lluna, la lluna, la lluna...

BRUNA I per què en Pere plora amb desconsol?

BLANCA Perquè en sa vida no ha tingut fortuna.

NENS Fortuna, fortuna, fortuna...

BRUNA I les muntanyes què són? I els estels?

BLANCA No són més que els estels i les muntanyes

NENS Muntanyes, muntanyes, muntanyes...

Estels, estels, estels...

BRUNA I aquestes canyes? I aquestes arrels?

NENS Canyes, canyes, canyes...

Arrels, arrels, arrels...

BLANCA No són més que això: arrels i canyes.

BRUNA I aquesta taula? I aquest balancí?

NENS Taula, taula...

Balancí, balancí...

BRUNA I aquestes mans que fan l'ombra xinesa?

I el món? I l'home?

NENS Món, món, món...

BLANCA Heus aquí l'última forma de la saviesa:

Mira't a fons, afirma sempre el que és i aprèn amb seny que no pots fer res més.

BRUNA Ho veus, l'última forma de saviesa és el seny...

BLANCA No diu això! L'última forma de saviesa és la màgia d'afirmar sempre el que és.

BRUNA Això és màgia? Com ho saps?

BLANCA Perquè sé la paraula màgica.

BRUNA Però la paraula no era Pensabrossaments?

BLANCA Hi ha una altra paraula...

És més aviat una imatge poètica...

BRUNA Vinga, va, digue-me-la!

BLANCA Estàs preparada?

BRUNA Ara sí.

BLANCA Estàs llesta?

BRUNA Ara sí!

HUMANITAT

BLANCA + BRUNA + NENS

Humanitat

Jo i una altra persona som un parell.

Molts cops nosaltres formem un nombre de gent.

Gran nombre de persones són una multitud.

Una multitud de gent un poble.

Un poble una nació.

Moltes nacions un continent.

Els continents La Humanitat.

NENS TATINAMUH!! TATINAMUH!!

SONET DE PAPER

Tatinamuh

BLANCA La paraula és tatinamuh!

BRUNA Tatinamuh? T-A-T-I-N-A-A-M-U-H... H-U-M-A-N-I-T-A-T!

BLANCA Humanitat!

BLANCA (*Fullejant un altre llibre.*):

Saps què deia Brossa? ... «La poesia no és poesia si no obre finestres!»

BRUNA (*Finalment es posa les ulleres* *màgiques.*) Fem un Sonet de paper?

BLANCA De paper?

BRUNA Si! Juntes!

BLANCA i BRUNA (*Es dirigeixen al barret de copa i d'allà en treuen dos papers en blanc. Durant aquest poema dit a dues veus, faran exactament el que diuen, i acabaran construint un avió de paper.*)

BRUNA Ja és l'hora, estan a punt d'obrir la biblioteca...

BLANCA Tant me fa si ens descobreixen. No tinc pressa.

BRUNA Abans de sortir al món, ja no mirarem les coses de la mateixa manera...

BLANCA La pell m'ha canviat completament de color...

BRUNA Jo tampoc soc la mateixa!

BLANCA (*Posant-se les ulleres.*) Obrim les finestres!

BRUNA (*Posant-se les ulleres.*) Obrim les finestres!

(La BLANCA fa el gest d'obrir una finestra i la BRUNA agafa l'avió de paper i el llança a l'espectador.)

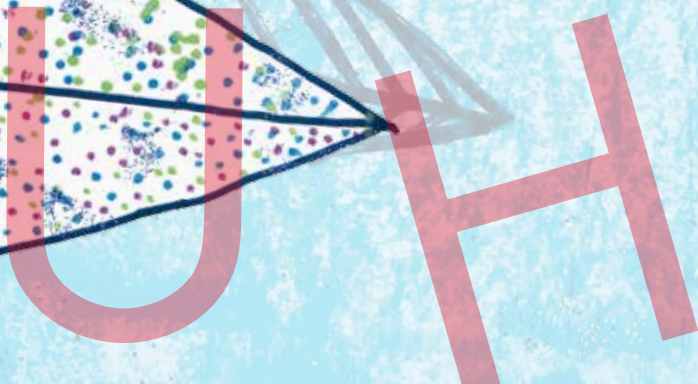
NENS + SOLISTES

Agafes i doblegues el sonet,
que formi quatre gruijos de paper
i hi marques tres rectangles ABB
A de manera que s'aguanti dret.

Després, i quan els tinguis doblegats,
ajunta'ls per la línia de punts
DD; plegats els tres quartets ben junts,
retalla'n el que sobri pels costats.

Llavors has de tallar l'apariat;
fes-ho pel llarg i, quan el tinguis pla,
aguanta bé la forma amb una mà
i amb l'altra deixa el fons en llibertat.

Veuràs com el poema i cada vers
mouen les ales pel teu univers.

Música: **Eduard Iniesta**
Poemes: **Joan Brossa** i **Miquel Desclot**
Dramatúrgia: **Marta Gil**
Direcció musical: **Elisenda Carrasco, Oriol Castanyer**
i **Montserrat Meneses**
Direcció escènica: **Marta Gil** i **Ignasi Tomàs**
Coordinació musical: **Pep Prats**

Amb la col·laboració de la Fundació Joan Brossa

Eduard Iniesta, guitarres
Teresa Nogueron, clarinet
Francisco Leon, trompa
Maria Perera, violí
Esther Vila, violoncel
Cristina Membrive, contrabaix i baix
Paul Perera, piano i teclats
Josep Ricard Martí, bateria i percussió

Carol Alabau, soprano
Beth Rodergas, contralt

Cor de Veus Blanques de l'Escola Municipal de Música Pau Casals d'El Vendrell
(**Montserrat Meneses** i **Rosa Bertran**, direcció)
Coral El Petit Estel d'El Vendrell (**Xavier Solé**, direcció)

Cantaires: **Aina Mañé, Aitana Ivern, Anna Casas, Anna Gutiérrez, Anna Mañé, Berta Baldrich, Clàudia Nieto, Dúnia El Farhi, Elena Jurado, Elena Estepa, Ènia Figueras, Gabriela Castillo, Gemma Gual, Helena Fuentes, Ingrid Toldrà, Judit Llorens, Judit Borrell, Laia Hernández, Laia Segura, Maria Arnal, Maria Ribas, Maria Cañellas, Maria Figueras, Meritxell Salas, Miranda Gener, Nil Vinyes, Núria Collaré, Olga Pons, Quim Toldrà, Regina Aguilar, Rosa Minguela, Valèria Salazar, Xènia Sancho, Xènia Vilar, Yasmin El Farhi.**

Producció artística: **Ferran Conangla, Enric Giné, Eduard Iniesta** i **Pep Prats**
Enregistrament: **L'Auditori - juny i juliol 2018**
Enregistrament i edició digital: **Ferran Conangla**
i **Enric Giné**
Mescles i mastering: **Ferran Conangla**

Il·lustracions: **Escola Aqua Alba de Gualba**
Mestra: **Marta Esteve**

Disseny gràfic: **Ciadeideas**

Aquesta cantata serà cantada per 50.000 nens de 4t, 5è i 6è d'Educació Primària durant els mesos de maig i juny de 2019 a L'Auditori de Barcelona, El Vendrell, Figueras, Granollers, Manresa, Mataró, Olot, Sant Cugat del Vallès, Vic, Vilafranca del Penedès, Burgos, Parla, Saragossa, Valladolid, Guimarães (Portugal).